

2019. november 25-én, egy borongós hétfői napon indultunk el az utazásra. Kicsit álmosan a korai időpont miatt, és izgulva, hogy az időjárás kegyes legyen hozzánk. Hiszen a kirándulást egy kora őszi időpont helyett majdnem tél elején tartottuk meg.

A tanulmányi kirándulás során először Komáromba érkeztünk, ahol megtekintettük az erődöt és vezetőnk elmesélte a vár történetét. Lenyűgöző volt az erőd hatalmas mérete, a története pedig évszázadokon átívelő. Sok mindent láttak azok a falak. A rideg katonai cellák, a sötét folyosók arról tanúskodtak, hogy nem lehetett könnyű a katonák élete. Ezután fegyverbemutató következett, amelyen tanulóink ki is próbálhatták a puskákat és ágyúhasználatát. Nagyon hangos volt az ágyúdörgés, nem csoda, ha a kezelők gyakran küzdöttek halláskárosodással, az elsütés hangjára mindig összerezettünk. Majd egy rendkívül szemléletes tájékoztatáson vehettünk részt, ahol a régi korok viseletét ismerhettük meg és régi ruhákat próbálhattunk fel. De nem csak a ruhákról beszélt az előadó, hanem érdekes történetek segítségével utazást tehettünk a múltba, több korszakon keresztül vezetett át bennünket. Ez nagyon vicces volt, mert a középkori viseletektől kezdve a reformkori divaton át egészen a 20. századig jutottunk, és sokaknak tényleg jól álltak a régi korok viseletei.

Az utazás során megismerkedhettünk a Fertődi kastély történetével, bepillantást nyertünk az arisztokrácia életébe, képet kaptunk az Eszterházy család határokön átívelő birtokairól és kapcsolatrendszeréről. A kastélyt évtizedek óta próbálják olyan állapotba hozni, amilyen fénykorában volt. És a kastély termeiben sétálva elképzeltük, milyen lehetett ott élni, a bálteremben táncolni, vagy a kastély parkjában sétálgatni, lovagolni.

Nagycenken a Széchenyi család és Széchenyi István életébe nyertünk bepillantást, méltó módon róttuk le kegyeletünket a magyar politikus előtt. Sokakban felmerült a kérdés, hogyan és miért halt meg Széchenyi István. Idegenvezetőnk erről is beszélt, a „legnagyobb magyarnak” nem voltak könnyűek az utolsó évei. A kiállításon nagyon vicces volt a tánc lépéseket gyakoroltató rész, ahol a padlón lépkedve interaktív módon lehetett a táncok alaplépéseit gyakorolni.

Sopronban a Civitas Fidelissima- leghűségesebb város történelmi jelentőségét beszéltük meg, kitérve arra, mennyire fontos volt a trianoni béke utáni helyzetben Sopron döntése.

Felmentünk a toronyba is, és a belvárosban sétálgattunk.

Pozsony óvárosának magyar vonatkozású nevezetességei jelentősek, hiszen hosszú ideig a magyar közélet központja, az országgyűlések színtere volt. Koronázó város, amely számtalan szállal kötődik a magyar történelemhez, ennek nyomait kerestük a városban.

Somorján a partneriskolában közös tevékenységen vettünk részt a felvidéki tanulókkal együtt. Játékos vetélkedő során a gyerekközösség vicces feladatokkal ismerkedhetett egymással. Bepillantást nyerhettünk az iskola életébe is, és nagyon tanulságos volt a szakmai gyakorlat megtekintése, hiszen tanulóink egy része is a vendéglátás és a turizmus területén tanul. A tornateremben közös focizás tette emlékezetessé az estét.

A Bajmóci várkastély évszázadokon keresztül tanúja volt a magyar királyok tetteinek, Mátyás király is időzött itt. Nagyon tetszett a tanulóknak a romantikus kastély. A parkjában többszáz éves fa őrzi a nagy királyunk legendáját. A múzeumi kísérenk kicsit türelmetlen volt velünk, ezért sietni kellett a termeken keresztül, és az eső sem kedvezett a programokhoz.

A Trencsényi vár és környékének felfedezése során Csák Máté nyomában járva megbeszéltük a kiskirályok szerepét, az interregnum fogalmát, a középkori Magyarország problémáját az Árpád-kor kihalása után, és kitértünk az Anjou-kor főbb jellemzőire is. Talán ez a vár és város őrizte meg leginkább azt, amit utunk során kerestünk. A vár lenyűgöző méretű volt, a toronyból az egész városra rá lehetett látni. Itt is volt egy kis negatívum, mert volt olyan része a múzeumnak, ahova nem engedtek be minket, bár megindokolni nem tudták, csak bezárták előttünk az ajtót.

A Csicsmányi skanzen festett falú házai élénk színfoltot jelentettek a programban. Megismerhettük a paraszti életforma vonásait, láttunk gazdag paraszt és szegény paraszt házat is. Sajnos már annyira zuhogott az eső, hogy felfedező séta nagyon rövidre sikerült.

A Csejteji váromhoz vezető hosszú gyalogtúrán csak az tartotta bennünk a lelket, hogy a „szellemjárta” várban, inkább váromban megnézhetik, hol élt Báthory Erzsébet, a „vérgrófnő”. És persze a kincs is valahol a várban rejtőzik. Amikor az erdei túra után végre felértünk a várhoz, ködös idő volt, a vár falai ködös homályba burkolóztak, kicsit félelmetes is volt, főleg a legenda miatt.

Körmöcbánya és Selmezbánya városa, jellegzetes épületei a magyar bányászat szempontjából voltak jelentősek. Körmöcbányán a király által alapított pénzverdében verték Károly Róbert híres aranyforintját.

A tanulók az egész utazás alatt érdeklődőek voltak, minden múzeumban odafigyeltek és érdeklődőek voltak. Tényleg csak dicsérni lehet őket a kulturált és empatikus viselkedés miatt. A Felvidék magyar vonatkozású emlékei felkeltették a kíváncsiságukat, nagyon jó élményekkel tértek haza.